

בש"פ 5753/20 - דוד שלו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5753/20

כבד השופט מ' מוז

לפני:

דוד שלו

ה המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה למתן רשות לעורר על החלטת בית המשפט
המחוזי בבאר שבע (השופט ש' פרידלנר) בעמ"ת
21.7.2020 מיום 44050-07-20

בשם המבקש: עו"ד רז קרן ישועה

ההחלטה

1. בקשה לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה - מעצרם), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), למתן רשות לעורר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופט ש' פרידלנר) בעמ"ת 21.7.2020 מיום 44050-07-20, בה התקבל עrrר המשיב על החלטת בית משפט לטעבורה באשדוד (השופט נ' קלאי) במ"ת 20-4679 מיום 19.7.2020.

2. ביום 14.6.2020 הגיע לבית משפט לטעבורה באשדוד כתוב אישום נגד המבקש המיחס לו ביצוע עבירות של נהיגה בהיותו בלתי מורשה לנוהga ובזמן פסילה, אי-ציות להוראת שוטר ונוהga ללא ביטוח. על פי עובדות כתוב האישום, ביום 11.6.2020 בשעה 14:30 נהג המבקש לאופנו באשדוד, הגם שמדובר לא החזיק ברישיון נהיגה, ובהתו פסול מלקלבל או להחזיק רישיון נהיגה בהתאם לגזר דין שניtan בעניינו בתיק אחר, כאשר שוטר שהיה במקום עצר אותו לצורך הבדיקה. בתגובה, החל המבקש בבריחה רגלית, שעה שהשוטר דלך בעקבותיו, אך לאחר מרחק מה עצר הוא ממנוסתו נוכח איזמו של השוטר בדבר שימוש בטיזיר.

עמוד 1

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה למעצרו ולפסילתו של המבוקש עד לתום ההליכים נגדו. בהחלטה מיום 16.6.2020 קבע בית משפט כי קיימות ראיות לכואור המבוססות את המיויחס למבקר בכתב האישום, וכי מסוכנותו החזקה, המוציה ברמה הגבוהה ביותר, מקימה עילה למעצרו. זאת, שעה שמדובר במין שלחוות עונמד עבר תעבורתי עשיר, הכול הרשות קודמות בגין עבירות של נהייה בהיותו בלתי מורשה לנהייה ובזמן פסילה, בעודו השתו עליו עונשי מאסר בפועל ועונש מאסר מותנה; וכן עבר פלילי מכוביד, הכול שלוש הרשות קודמות בגין עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם, איום, היוזק לרכוש והפרת הוראה חוקית, בעודו השתו עליו עונשי מאסר בפועל. נכון האמור קבע בית משפט השלום כי אין לתת אמון במשפט, אשר "סיגל לעצמו תרבות עברינית במישור התעבורתי ומפגין פעמי אחר פעם זלזול מוחלט בהוראות החוק ובתי המשפט", וכי לא ניתן לאין את מסוכנותו אלא בדרך של מאסר מאחריו סורג ובריח.

חרף קביעות נחרצות אלה, הורה בית המשפט על הגשת תסקير מעצר שיבחן את אפשרות לשחרור המבוקש לחילופת מעצר, לרבות מעצר בפיקוח אלקטרוני, וזאת עד ליום 28.6.2020. בהמשך ולביקשת שירות המבחן, נדחתה הגשת התסקיר ליום 7.7.2020. ואולם, בדיון שהתקיים במועד זה לא הוגש תסקיר בעיטה של שביתת העובדים הסוציאליים, ומשכך נדחה הדיון.

4. לבקשת בא-כוח המבוקש התקיים ביום 13.7.2020 דיון במהלךו הוצאה לבית המשפט חילופת מעצר, נחקרו המפקחים המוצעים ונשמעו בדברים מפי המבוקש, בסיוםו דחה בית המשפט את מתן החלטתו באשר למעצר המבוקש עד תום ההליכים לצורך קבלת תסקיר, שנקבע כי יוגש עד ליום 16.7.2020.

5. ביום 19.7.2020 ניתנה החלטת בית משפט על מעצר המבוקש בפיקוח אלקטרוני, בכפוף למtan ערביות נוספת, וזאת בטרם התקבל תסקיר עקב הימשכות שביתת העובדים הסוציאליים. בהחלטה צוין כי בהיעדר צפי לקבלת תסקיר מוצדק לשקל היתכנות שחרור המבוקש לחילופה שהouceה על ידו, על בסיס בחינתו של בית המשפט את המפקחים המוצעים, וכי בבחינת מכלול השיקולים נמצא כי מעצר בפיקוח אלקטרוני ניתן נתונים הולמים למסוכנות הנש��פת מה מבוקש. בית משפט ציין, בהתייחס להוראת סעיף 22(ב)(2) לחוק המעצרים - הקובעת כי בית המשפט לא יורה על מעצר בפיקוח אלקטרוני שלא לצורך לא קבלת תסקיר אלא "מטעמים חריגים שיירשמו" - כי ההמתנה הממושכת לקבלת תסקיר, שעקב השביתה לא ברור מתי יתרחק, בשילוב עם מצב החירום הנוכחי, מהווים טעימים חריגים כנדרש. לצד זאת, הורה בית המשפט על הגשת תסקיר בתוך 60 יום.

6. המדינה עקרה על החלטה זו לבית המשפט המחויז. ביום 21.7.2020 קיבל בית המשפט המחויז את העරר והורה על מעצרו של המבוקש מאחריו סורג ובריח עד תום ההליכים נגדו. זאת, בהיעדר יכולת ליתן אמון במבקר הישנות העבירות מושא כתב האישום ובשל עבורי התעבורתי והפלילי כמתואר לעיל. בתוך כך, עמד בית המשפט המחויז על התייחסות שירות המבחן למבקר, כפי שהובאה בתסקיר עונש שהוגש בהליך אחר בו הורשע המבוקש. כן הוער כי אף המפקחים המוצעים אינם מספקים פיקוח אנושי מיטבי, בשים לב לחלק מאמירויותיהם בדיון בפני בית משפט השלום המגליות גישה המקלה בחומרת התנהגוותו של המבוקש. ובאשר להוראת סעיף 22(ב)(2) לחוק המעצרים, נקבע כי במקרה קיצוני זה, בו לא ניתן ליתן כל אמון במבקר אשר הפר פעם אחר פעם את האמון שניתן בו, ואף חוזר לסورو לאחר שהצהיר עוד בהליכים קודמים בהם הורשע כי הוא מעוניין לשנות את דרכיו, לא היה מקום להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני ללא קבלת תסקיר מעצר.

7. מכאהבקשההשלפני, בה נטען כי שגה בית המשפט המחויז שעה שהחליט על מעצר המבוקש מבלתי להמתין למסקירות המעצר. עוד נטען כי בית המשפט עשה שימוש שלא כדין בתסקירות עונש שהוגש בתיק קודם לעניינו של המבוקש, וכי לא היה מקום לפטול את חלופת המעצר והמפתחים המוצעים ללא התרשות ישירה מהם, תוך התערבות בנסיבותיים שקבע בית משפט השלום.

8. **דין הבקשה להידחות.**

כידוע, רשות לעורו ב"גלאול שלישי" על החלטה בענייני מעצרים תינתן ככל בנסיבות שבهم מתעוררת שאלה בעלת חשיבות כללית החורגת מעניינים הפרטניים של הצדדים להילך, או בהתקיים נסיבות חריגות של פגעה קיצונית במבקש (בש"פ 2173/12 גני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (22.3.2012); בש"פ 184/16 קלדרון' מדינתישראל, פסקה 5 (8.1.2016)). אין זה המקרה שבפניינו.

ההחלטה של בית המשפט המחויז תחומה לנסיבות הספציפיות של בחינת המסוכנות הנש��פת מה浼וקש, לשאלת האם ניתן ליתן בו אמון, ולהשעtam של פרמטרים אלה על קיומם של טעמים חריגים לשחרור המבוקש בטרם הוגש תסקירות בעניינו. משכך, ההחלטה אינה מעוררת כל שאלת חשיבות עקרונית כללית החורגת מעניינו הפרטני לה浼וקש. אין סבור שופל פגם בהערכתו של בית המשפט באשר לאמור בתסקירות קודם לעניינו של המבוקש, אך מכל מקום העירה זו הייתה בשולי ההחלטה, וניכר כי במקץ ההחלטה עמדה מסוכנותו הרבה של המבוקש, כפי העולה מכך שוחרר לסתורו שוב ושוב, תוך הפרות החוזרות ונשנות מצדיו של האמון שניתן בו. ראוי לציין כי דברים נוקבים לענין זה נאמרו כבר על ידי בית המשפט ל深交ורה, אף שבסתופו של דבר לא קיבלו ביטוי בהחלטתו האופרטיבית.

9. אשר על כן הבקשהנדחת.

ניתנה היום, ד' באלו התש"ף (24.8.2020).

שפט